

TO:

[REDACTED]

TO:

[REDACTED]

ROZHODNUTIE

Arbitrážna komisia Slovenskej volejbalovej federácie (ďalej len "AK SVF") na svojom neverejnom zasadnutí vo veci odvolania proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie SVF číslo DK-03/2020 zo dňa 1.6.2020 vo veci disciplinárneho konania voči [REDACTED], ktorým mu bol uložený trest pokarhanie a peňažná pokuta vo výške [REDACTED],

takto rozhodla:

AK SVF ruší rozhodnutie Disciplinárnej komisie SVF číslo DK-03/2020 zo dňa 1.6.2020 vo veci disciplinárneho konania voči [REDACTED] na skutkovom základe, že previnilec uzatvoril Zmluvu s CEV 2019 bez riadneho predchádzajúceho súhlasu Správnej rady SVF, čím formálne došlo k porušeniu článku 43 ods.3 Stanov SVF, a zároveň rozhodla nasledovne:

Disciplinárne konanie voči [REDACTED], zastavuje.

Odvolať [REDACTED] má nárok na vrátenie poplatku za podané odvolanie vo výške [REDACTED]

Odôvodnenie:

1.

Na základe písomného podnetu [REDACTED] povereného riadením sekretariátu SVF, vo veci prešetrenia možného porušenia právomoci prezidenta SVF vo vzťahu k platným a účinným Stanovám SVF, zo dňa 3.9.2019 začalo disciplinárne konanie voči previnilcovi [REDACTED] (ďalej aj ako previnilec). Oznamovateľ v podaní uviedol, že postupuje na základe záverov Správy o kontrolnej činnosti (spis. Zn. HKŠ 2019/I-II) vykonanej Hlavným kontrolórom športu zo dňa 29.7.2019, v zmysle ktorej bol [REDACTED] nútený takýto podnet podať na základe „pokynu“ Hlavnej kontrolórky športu. Oznamovateľ neuviedol porušenia akých ustanovení DP SVF sa mal previnilec dopustiť, ale že ide o prešetrenie možných porušení právomoci prezidenta SVF, ktoré takto špecifikovala aj Hlavná kontrolórka športu.

2.

Disciplinárna komisia SVF (ďalej ako DK SVF) vydala dňa 1.6.2020 rozhodnutie číslo DK-03/2020, ktorým uznala [REDACTED] vinným z disciplinárneho previnenia

v zmysle článku 2 bod 1 Disciplinárneho poriadku SVF (ďalej ako DP SVF) v súvislosti s porušením článku 43 ods3 Stanov SVF, a uložila mu sankciu – pokarhanie a trest peňažnej pokuty vo výške [REDACTED]

Konanie previnilca považovala za porušenie článku 43 ods.3 Stanov SVF, keďže k uzatvoreniu „Zmluvy s CEV 2019“ došlo bez riadneho predchádzajúceho súhlasu Správnej rady SVF, z ktorého by jasne vyplývalo, že Správna rada SVF schválila uzatvorenie Zmluvy s CEV 2019.

DK SVF zohľadnila aj skutočnosti, že podpis Zmluvy s CEV 2019 nebol jednorazovým náhlym úkonom prezidenta SVF výlučne z jeho vlastnej vôle, ale že podpis Zmluvy s CEV 2019 bol vyvrcholením dlhodobej snahy SVF (vrátane predchádzajúceho vedenia) o organizovanie ME 2019, pričom aj z úkonov SP SVF (najmä schválenie organizačného výboru pre ME 2019) sa mohlo prezidentovi SVF legitímne javiť, že SR SVF schválila organizovanie ME 2019 komplexne a tým (nepriamo) aj Zmluvu s CEV 2019.

Napriek tejto okolnosti mala DK SVF za to, že došlo k disciplinárnemu previneniu previnilca, a to skôr formálneho charakteru. Aj takéto pochybenie však predstavuje disciplinárne previnenie a preto DK SVF uznala previnilca za vinného a uložila mu uvedené tresty.

3.

Voči rozhodnutiu DK SVF podal odvolanie [REDACTED] podaním zo dňa 11.6.2020.

V odvolaní uviedol, že Hlavná kontrolórka športu nemala úplným spôsobom preverený skutkový stav veci. Vzhľadom k tomu, že DK SVF vychádzala len zo Správy Hlavnej kontrolórky športu, ktorá však neobsahovala všetky skutkové okolnosti, nemala všetky informácie ani DK SVF. DK SVF uvádza, že vychádzala aj zo Vyjadrenia k prerokovaniu Správy o kontrolnej činnosti zo dňa 13.8.2019, ktorú vypracovalo SVF, avšak ani toto Vyjadrenie neobsahovalo všetky skutkové okolnosti. DK SVF preto vychádzalo z nedostatočného zistenia skutkových okolností.

Previnilec uvádza, že jeho osobu DK SVF nevyzvala, aby sa mohol k prerokovaniu disciplinárneho priestupku vyjadriť v zmysle čl. 18 bod 1 DP SVF, čím došlo k porušeniu procesného postupu. DK SVF previnilca ani nevyrozumela podľa čl. 18 bod 2 DP SVF, kedy a kde sa bude prípad prerokovávať, aby sa mohol sám prerokovania zúčastniť alebo sa písomne vyjadriť a doložiť svoje vyjadrenie aj s prílohami pre DK SVF. Podľa previnilca týmto opätovne došlo k porušeniu práv pri prerokovaní disciplinárneho previnenia, čo malo podstatný negatívny dopad na samotné rozhodnutie.

Previnilec uvádza, že Hlavná kontrolórka športu vec oznámila aj polícii ako trestné oznámenie, pričom však polícia nikdy nezačala trestné konanie, ale celý podnet odmietla s tým, že nejde o žiaden trestný čin, pričom polícia nepostupovala ani podľa § 197 ods.1 písm. b) – teda, že by odovzdala vec inému orgánu na disciplinárne konanie. Uznesenie polície previnilec priložil k odvolaniu.

Vo veci samej podal previnilec rozsiahle odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že podľa prihlášky SVF zo dňa 17.12.2015 a následne jej potvrdenie zo dňa 8.11.2017, a najmä listu od p. [REDACTED] výkonného riaditeľa CEV, ktorý potvrdil, že oficiálna komunikácia ohľadom organizácie Majstrovstiev Európy 2019 vo volejbale žien sa uskutočnila už prezidentom pánom [REDACTED] a že Slovenská republika bola vybraná a potvrdená ako jeden zo štyroch organizátorov už 17.11.2017 na zasadnutí Správnej rady CEV, vyplýva, že zmluvný vzťah s CEV bol uzavretý ešte za predchádzajúcej správnej rady a predchádzajúceho prezidenta SVF pána [REDACTED]. Takéto oficiálne potvrdenie Slovenskej republiky ako organizátora Majstrovstiev Európy 2019 vo volejbale žien bolo aj pre SVF záväzné, a to defacto bez možnosti od takéhoto záväzku „vycúvať“ (jedine ak zo zmluvnými pokutami a medzinárodnou hanbou a povinnosťou nahradiť škody voči CEV). Následne dňa 15.2.2018

bola podpísaný Závazok kandidáta o organizácii ME žien 2019. Dňa 1.11.2018 došlo k slávnostnému podpisu Organisation Agreement.

Teda už najneskôr dňa 17.11.2017 bolo zmluvne viazané (minimálne vo forme, ktorá sa dá prirovnať k zmluve o budúcej zmluve), že Slovenská republika bude organizovať Majstrovstvá Európy 2019 vo volejbale žien. Preto nešlo o vytvorenie zmluvného záväzku jeho osobou pri slávnostnom podpísaní zmlúv v Turecku dňa 1.11.2018, ale už v roku 2017 samotnou SVF, jej vtedajším prezidentom pánom [REDAKOVANÉ] ktorý tak konal na podklade súhlasu vtedajšej Správnej rady SVF.

Následne Správna rada v novom zložení po decembri 2017, bola informovaná o všetkých aktivitách s organizovaním ME, s už zaslanou prihláškou, s materiálom o nákladoch usporiadania ME 2019, pričom Správna rada ani raz nezastavila proces organizácie ME 2019, žiaden člen Správnej rady nedal pripomienky ohľadne zrušenia organizácie ME 2019 či akýchkoľvek úkonov, ktorých cieľom by malo byť zastavenie celej organizácie; naopak svojim postojom a prácou akceptovala organizovanie ME žien 2019 a robila všetky úkony k tomu, aby sa organizovali. Aj nová Správna rada preto konkludentne prejavila súhlas s finálnym právnym úkonom – podpisom Zmluvy 1.11.2018. K uvedenému previnilec priložil viaceré zápisnice a uznesenia Správnej rady SVF.

Previnilec má preto za to, že organizovanie ME žien 2019 schválila už pôvodná Správna rada v čase, kedy bol prezidentom SVF pán [REDAKOVANÉ]. Nová Správna rada následne svojimi ďalšími schvaľovaniami rovnako prejavila minimálne konkludentný súhlas s finálnym právnym úkonom – podpisom Zmluvy 1.11.2018, vrátane sumy [REDAKOVANÉ].

Previnilec uvádza, že neporušil čl. 43 ods.3 Stanov, keďže už najneskôr dňa 17.11.2017 bolo SVF zmluvne viazané (SVF bola vybraná a potvrdená ako jeden zo štyroch organizátorov už 17.11.2017 na zasadnutí Správnej rady CEV v Moskve). Tento záväzok prijala predchádzajúce Správna rada SVF a podpísal predchádzajúci Prezident SVF [REDAKOVANÉ].

Previnilec poukazuje na uznesenie polície, v ktorom sú uvedené aj právne závery, ako aj záznamy z výsluchu [REDAKOVANÉ], ktorý potvrdzuje jeho vyjadrenia.

Previnilec v závere uvádza, že nie je ani naplnená subjektívna stránka na naplnenie disciplinárneho previnenia, keďže z jeho strany chýba zavinenie.

Previnilec dáva rovnako na zváženie, či rozhodnutie DK SVF nebolo vydané po lehote na konanie o disciplinárnom previnení.

4.

Arbitrážna komisia SVF (ďalej ako AK SVF) na základe podaného odvolania preskúmala celý spisový materiál, a to najmä, ale nie len, Správu Hlavného kontrolóra športu HKŠ 2019/I-11, vyjadrenie SVF k prerokovaniu Správy o kontrolnej činnosti zo dňa 13.8.2019, rozhodnutie DK SVF zo dňa 1.6.2020, odvolanie voči rozhodnutiu DK SVF, uznesenie KRPZ Bratislava zo dňa 15.4.2020 číslo: [REDAKOVANÉ] podklady disciplinárneho spisu doložené DK SVF (emailová komunikácie zo dňa 3.9.2019, zo dňa 6.11.2019, zo dňa 21.11.2019).

Na podklade uvedeného prieskumu došla k záveru, že odvolanie previnilca je dôvodné, na základe čoho je nevyhnutné rozhodnutie DK SVF zo dňa 1.6.2020 číslo DK-03/2020 zrušiť a nahradiť novým rozhodnutím tak, že disciplinárne konanie sa zastavuje.

5.

V zmysle Stanov SVF:

Článok 3:

6. Medzi hlavné činnosti SVF patria najmä:

- a) zastupovať, chrániť a presadzovať záujmy volejbalu vo vzťahu k orgánom verejnej správy, medzinárodným športovým organizáciám FIVB a CEV, ktorých je členom, ako aj vo vzťahu k iným športovým organizáciám,

- b) reprezentovať záujmy volejbalového hnutia v spoločnosti,
- c) vystupovať v mene volejbalového hnutia vo vzťahu k FIVB a CEV, iným národným športovým zväzom alebo federáciám, národným športovým organizáciám, štátu, územnej samospráve a iným právnickým osobám a fyzickým osobám a zabezpečiť, aby záujmy SVF a jeho členov boli v rámci činnosti týchto subjektov primerane brané na zreteľ,
- d) určovať filozofiu a koncepciu činnosti SVF v záujme rozvoja volejbalu, ktorá sa bude premietiť do strategického plánovania v podobe plánov SVF a rozpočtu SVF,

Článok 4:

- 1. V činnosti SVF, jeho orgánov a členov sa uplatňujú princípy všeobecné a osobitné.
- 2. Všeobecné princípy sa uplatňujú vo všetkých činnostiach uskutočňovaných v rámci plnenia cieľov a úloh SVF. Ide predovšetkým o princípy ako:
 - e) princíp primeranosti - podľa ktorého sa všetky zúčastnené osoby snažia svojím konaním dosiahnuť stav alebo výsledok zodpovedajúci rozumnému usporiadaniu veci, ktorého cieľom je dosiahnutie rovnováhy dotknutých vzťahov, záujmov a hodnôt,
 - g) princíp kauzality - ktorý vedie orgány a funkcionárov SVF a orgány a funkcionárov členov SVF k tomu, aby sa pri riešení každej veci, otázky alebo problému zaoberali okrem hodnotenia nedostatkov a následkov aj ich príčinami a tieto zohľadnili pri svojom postupe a schvaľovaní rozhodnutí alebo predpisov,
 - j) princíp spravodlivého procesu - podľa ktorého sa proces riešenia sporov osôb s príslušnosťou k SVF¹⁾ a disciplinárne konanie musí vykonávať pri dodržaní zákonnosti, nezávislosti a nestrannosti rozhodujúceho orgánu, rovnosti účastníkov konania a strán, prezumpcie neviny, práva na obhajobu, práva na právne zastúpenie, práva na informácie (nahliadnutie do spisu) a dodržiavanie lehôt.
- 4. Postup a rozhodnutie orgánu SVF alebo jeho člena, musí byť v súlade so všeobecnými princípmi aj vtedy, keď nie sú výslovne upravené predpismi SVF alebo jeho člena. Všeobecné princípy musia byť primerane zohľadnené aj vtedy, keď je výslovne stanovené použitie osobitného princípu.

Článok 5:

- 2. SVF a jeho členovia, orgány a funkcionári SVF a jeho členov sú povinní dodržiavať predpisy SVF, predpisy FIVB a CEV záväzného charakteru, pravidiel volejbalu a rozhodnutia FIVB a CEV, ako aj záväzné rozhodnutia medzinárodných aj vnútroštátnych orgánov na riešenie sporov, rešpektovať všeobecné princípy podľa článku 4 ods. 2, ako aj osobitné princípy podľa článku 4 ods. 3 tam, kde je ich použitie výslovne stanovené.
- 3. Každý člen SVF je povinný osobitne dbať na dobré meno SVF, slovenského volejbalu a zdržať sa akýchkoľvek konaní, ktoré by ho mohli nespravodlivo poškodiť, najmä zdržať sa jednostrannej negatívnej medializácie veci pred rozhodnutím orgánu SVF príslušného na posúdenie a rozhodnutie veci.

Článok 25:

- 5. Ak štatutárny orgán alebo členovia orgánov SVF postupovali s náležitou odbornou starostlivosťou, v dobrej viere, že konajú v záujme SVF a jeho členov, alebo konali v zmysle uznesenia Konferencie SVF, nemožno voči nim uplatňovať žiadne sankcie za porušenie ich povinností. Členovia orgánov SVF sú povinní konať s náležitou odbornou starostlivosťou vždy v súlade s právnym poriadkom a predpismi a rozhodnutiami orgánov športového hnutia v prospech SVF a v jeho záujme.

Článok 42:

2. Prezident je najvyšším predstaviteľom SVF v rámci medzinárodných stykov, ako aj vo vzťahu k medzinárodným inštitúciám a iným národným športovým federáciám/SVF.

Článok 43:

1. Najdôležitejšími právomocami prezidenta sú:
 - a. vystupovať v mene SVF, zastupovať a reprezentovať jeho záujmy pri rokovaniach so štátnymi orgánmi, orgánmi samosprávy, podnikateľskými subjektmi a inými subjektmi,
 - b. vystupovať v mene SVF, zastupovať a reprezentovať jeho záujmy v rámci medzinárodných stykov, najmä vo vzťahu k medzinárodným inštitúciám a iným národným športovým federáciám a zväzom,
3. Prezident je oprávnený v mene SVF uzatvárať zmluvné vzťahy v hodnote nad [REDAKOVANÉ] až po predchádzajúcom súhlase Správnej rady, ak podľa Stanov schvaľovanie zmluvného vzťahu nie je vyhradené konferencii SVF. Hodnota zmluvného vzťahu sa vzťahuje aj na zmluvné vzťahy, v ktorých sú platby rozdelené na niekoľko samostatných platieb alebo do pravidelných periodických platieb v rámci účtovného obdobia SVF,²⁾ ktorých súčet je rovnajúci sa hodnote nad [REDAKOVANÉ] a ak tieto platby vyplývajú z jedného právneho vzťahu.
6.

Pre uloženie disciplinárneho opatrenia je nutné preukázať deliktuálnu zodpovednosť subjektu, t.j. subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku konania osoby.

Je nutné vychádzať zo subjektívnej stránky deliktuálnej zodpovednosti, t.j. posúdiť zavinenie osoby. Pri určení druhu zavinenia je nutné vychádzať primerane zo zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch resp. z Trestného zákona č.300/2005 Z.z., t.j. posúdiť úmyselné zavinenie alebo zavinenie z nedbanlivosti.

So subjektívnou stránkou veci však súvisí omyl osoby. Omyl je nesúlad poznania osoby so skutočnosťou, ktorý spočíva v tom, že osoba si nejakú skutočnosť vôbec neuvedomila, alebo že o nej nemala správnu predstavu. Omyl sa môže týkať skutkových okolností (skutkový omyl), ako aj právnych okolností (právny omyl).

Skutkový omyl negatívny nastáva vtedy, ak osoba nepozná niektorú skutočnosť, ktorá sa vyžaduje na naplnenie znaku spáchaného trestného činu/ priestupku/ disciplinárneho previnenia, alebo nepozná okolnosť podmieňujúcu jeho deliktuálnu zodpovednosť. V takomto prípade je vylúčená zodpovednosť za úmyselné konanie a za konanie spáchané z vedomej nedbanlivosti. Prípadnú zodpovednosť za nevedomú nedbanlivosť je nutné skúmať zo všetkých hľadísk definície konania v nevedomej nedbanlivosti.

Nevedomou nedbanlivosťou je konanie spáchané vtedy, ak osoba nevedela, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mala a mohla.

Pri nevedomej nedbanlivosti teda zákon vychádza z možnosti poznania, ktoré sa na jednej strane skúma na základe objektívnych okolností spojených so skutkom, a na druhej strane zo subjektívnych dispozícií konkrétnej osoby. Osoba je preto zodpovedná za nevedomú nedbanlivosť na základe povinnosti a súčasne i možnosti predvídať vôbec možnosť spôsobenia porušenia zákona.

Kritériom nedbanlivosti potom je zachovanie určitej miery opatrnosti, pričom miera opatrnosti je daná spojením objektívneho aj subjektívneho hľadiska. Objektívne vymedzenie miery opatrnosti vyžaduje od každého rovnakú mieru opatrnosti, spravidla ide o dodržanie ustanovenej alebo v spoločnosti uznávanej miery opatrnosti (tzv. povinná opatrnosť, objektívne kritérium). Subjektívne vymedzenie miery opatrnosti vyžaduje vziať do úvahy aj subjektívne vymedzenie tejto opatrnosti, ktorú je osoba v konkrétnom prípade schopná vynaložiť (tzv. individuálne hľadisko). Preto o zavinenie z nevedomej nedbanlivosti ide len vtedy, ak povinnosť predvídať porušenie zákona je daná súčasne s možnosťou predvídať porušenie zákona. Nedostatok jednej z týchto zložiek znamená, že konanie je nezavinené (R 6/1988).

Objektívna stránka deliktuálnej zodpovednosti predstavuje konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Príčinná súvislosť predstavuje spojenie konania osoby s následkom, pričom toto spojenie musí byť založené na istote kauzality, nepostačuje len vzťah pravdepodobný.

V prípade nevedomej nedbanlivosti príčinná súvislosť medzi porušením povinnej opatrnosti a následkom je základným predpokladom zavinenia z nedbanlivosti. Zavinenie musí obsahovať všetky znaky charakterizujúce objektívnu stránku deliktuálnej zodpovednosti, teda aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom činu. Pri nedbanlivosti sa vyžaduje, aby si osoba mala a mohla predstaviť, že sa príčinný vzťah môže vôbec takto rozvinúť. Pre osobu nepredvídateľný príčinný priebeh nie je v zavinení obsiahnutý a osoba preto nezodpovedá za následok, ktorý takto nastane (R 20/1981, R 20/1992).

V danom prípade previnilec bol zvolený do funkcie prezidenta SVF na Konferencii v decembri 2017. Súčasťou volebného programu bolo aj pokračovanie v aktivitách doterajšej Správnej rady ohľadne organizovania ME 2019 vo volejbale žien. Prípravu organizácie ME 2019 začala predchádzajúca Správna rada na čele s predchádzajúcim prezidentom pánom [REDAKOVANÉ] ktorý vykonal intenzívne kroky v štruktúrach CEV a FIVB na prípravu a lobbing schválenia organizovania ME 2019 na Slovensku, a to aj vrátane podania prihlášky ako organizátora Majstrovstiev Európy 2019 vo volejbale žien. Touto aktivitou sa zaoberala Správna rada a vykonala všetky prípravné úlohy na podanie prihlášky (kandidátky) na organizovanie ME 2019, vrátane podania tejto prihlášky, teda predchádzajúca Správna rada mala tento postup odsúhlasený. Je zrejmé, že celá žiadosť (kandidátka) musela byť dávno pripravená a nejde preto o subjektívny úkon previnilca. V čase podania žiadosti o organizáciu bolo toto realizované predchádzajúcim Prezidentom SVF po súhlase predchádzajúcej Správnej rady SVF.

Túto skutkovú okolnosť potvrdil aj pán [REDAKOVANÉ]. AK SVF nepovažovala za nevyhnutné osobne vypočuť pána [REDAKOVANÉ]. V tomto smere AK SVF poukazuje na uznesenie KRPZ Bratislava zo dňa 15.4.2020 číslo: [REDAKOVANÉ] kde na strane 3 a 4 je špecifikovaná výpoveď pána [REDAKOVANÉ] ktorý potvrdzuje, že organizáciu ME 2019 žien záväzným spôsobom schválila predchádzajúca správna rada, pričom poplatok za práva s organizovaním ME 2019 vo výške [REDAKOVANÉ] bol od začiatku známy, teda ešte predtým ako sa rozhodli podať prihlášku na kandidatúru ME 2019. rovnaký poplatok (resp. ešte vyšší) platili aj zvyšní organizátori ME 2019.

Túto skutkovú okolnosť potom potvrdzujú aj ostatné dôkazné prostriedky:

- prihláška SVF zo dňa 17.12.2015 na organizáciu ME 2019,
- potvrdenie prihlášky SVF zo dňa 8.11.2017 na organizáciu ME 2019,
- list od p. [REDAKOVANÉ] zo dňa 7.6.2019, výkonného riaditeľa CEV, ktorý potvrdil, že oficiálna komunikácia ohľadom organizácie Majstrovstiev Európy 2019 vo volejbale žien sa uskutočnila už prezidentom pánom Halandom, a že Slovenská republika bola vybraná a potvrdená ako jeden zo štyroch organizátorov už 17.11.2017 na zasadnutí Správnej rady

CEV. Takéto oficiálne potvrdenie Slovenskej republiky ako organizátora Majstrovstiev Európy 2019 vo volejbale žien bolo aj pre SVF záväzné, a to defacto bez možnosti od takéhoto záväzku „vycúvať“ (jedine ak zo zmluvnými pokutami a medzinárodnou hanbou a povinnosťou nahradiť škody voči CEV).

- Uznesenia prijaté na zasadnutiach novej správnej rady:

- Zápisnica SR SVF dňa 19.12.2017 – strana 8 – akceptovaná skutočnosť, že bola podaná prihláška, akceptovaná okolnosť, že vstupný poplatok je [REDAKOVANÉ]
- Zápisnica SR SVF dňa 30.1.2018 – strana 7 – rokovanie o financovaní projektu ME 2019
- Uznesenia SR SVF dňa 30.1.2018 – uznesenie 9 – pripraviť návrh rozpočtu ME 2019
- Zápisnica SR SVF dňa 23.2.2018 – bod 8, strana 5 – príchod prezidenta CEV na účelom ME 2019
- Zápisnica SR SVF dňa 24.4.2018 – strana 4 – zriadenie organizačného výboru ME 2019, personálne obsadenie organizačného výboru ME 2019, rokovanie o rozpočte
- Uznesenia SR SVF dňa 24.4.2018 – uznesenie 5 – schválený organizačný výbor ME 2019
- Zápisnica SR SVF dňa 18.5.2018 – strana 3, bod 5 – informácia o rozpočte ME 2019, ktorú SR SVF vzala na vedomie,
- Uznesenia SR SVF dňa 18.5.2018 – uznesenie 3 – informácia o rozpočte ME 2019,
- Zápisnica SR SVF dňa 7.6.2018 – strana 6 – rokovanie o rozpočte ME 2019, identifikovanie sumy [REDAKOVANÉ] priamo z rozpočtu SVF, zvolanie termínu organizačného výboru,

Previnilec nemal možnosť predvídať možnosť porušenia Stanov, keď napriek tomu, že podpísal slávnostným spôsobom Organisation Agreement dňa 1.11.2018 v Turecku, vychádzal objektívne z overených informácií a podkladov, že organizovanie ME žien 2019 schválila už pôvodná Správna rada v čase, kedy bol prezidentom SVF pán [REDAKOVANÉ] keďže už najneskôr dňa 17.11.2017 bolo SVF zmluvne viazané (SVF bola vybraná a potvrdená ako jeden zo štyroch organizátorov už 17.11.2017 na zasadnutí Správnej rady CEV v Moskve). Tento záväzok prijala predchádzajúce Správna rada SVF a podpísal predchádzajúci Prezident SVF pán [REDAKOVANÉ]

Z týchto dôvodov previnilec nekonal zavinene ani formou nevedomej nedbanlivosti, takže nie je naplnená subjektívna stránka deliktuálnej zodpovednosti.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku, už najneskôr dňa 17.11.2017 bolo SVF zmluvne viazané, že Slovenská republika bude organizovať Majstrovstvá Európy 2019 vo volejbale žien. Rovnako treba pirsvedčiť, že aj športovo – technicky je nemožné, aby sa o organizácii rozhodlo až 1.11.2018, kedy bola defacto len slávnostne a formálne podpísaná Zmluva. V praxi v každom športovom odvetví je zrejme, že organizácia majstrovstiev sa schvaľuje 2-3 roky vopred).

Zmluvný vzťah a jeho vznik v tomto prípade nie je možné posudzovať v užšom význame slova (až podpisom Organisation Agreement dňa 1.11.2018 v Turecku), ale v širšom význame ako komplexný zmluvný vzťah obsahujúci zmluvný záväzok organizovania ME 2019, ktorý preukázateľne vznikol návrhom vytvorenia zmluvného vzťahu (prihláška SVF zo dňa 17.12.2015, potvrdenie prihlášky SVF zo dňa 8.11.2017) a akceptáciou vytvorenia zmluvného vzťahu (potvrdenie Slovenskej republiky ako jeden zo štyroch organizátorov ME 2019 dňa 17.11.2017 na zasadnutí Správnej rady CEV), t.j. zmluvný vzťah organizovania ME 2019 na Slovensku vznikol akceptáciou CEV ponuky predloženej zo strany SVF už dňa 17.11.2017). Aj článok 43 ods.3 Stanov SVF neupravuje mať schválenie konkrétnej textácie zmluvy zo strany Správnej rady, ale schválenie zmluvného vzťahu ako takého.

V tomto smere je nevyhnutné poukázať aj na článok 5 Stanov SVF, podľa ktorého SVF a jeho členovia, orgány a funkcionári SVF a jeho členov sú povinní dodržiavať predpisy SVF, predpisy FIVB a CEV záväzného charakteru, pravidiel volejbalu a rozhodnutia FIVB a CEV; ako aj okolnosť, že každý

člen SVF je povinný osobitne dbať na dobré meno SVF, slovenského volejbalu (odmietnutie vykonať slávnostný akt v Turecku – podpísanie Organisation Agreement dňa 1.11.2018 – by z medzinárodného hľadiska znamenalo negatívny pohľad na SVF a zhoršenie dobrého mena SVF).

Takýto právny výklad nakoniec vyplýva aj za použitia princípov v zmysle článku 4 Stanov SVF, ktoré sa uplatňujú vo všetkých činnostiach uskutočňovaných v rámci plnenia cieľov a úloh SVF, a to najmä na princíp primeranosti (rozumné usporiadanie vecí), princíp kauzality (hodnotenie príčin nedostatkov a následkov a ich zohľadnenie pri svojom postupe a schvaľovaní rozhodnutí), a princíp spravodlivého procesu.

AK SVF je toho názoru, že za dôkladného použitia všetkých dôkazných prostriedkov, ako aj všeobecných princípov, vyplýva, že pôvodná a aj nová (súčasná) Správna rada schválila organizovanie ME 2019 žien v Slovenskej republike aj s poplatkom [REDAKOVANÉ] akceptovala organizovanie Majstrovstiev Európy 2019 vo volejbale žien, zvolila organizačný výbor, vzala na vedomie rozpočet, prerokovala aj poplatok [REDAKOVANÉ] pre CEV. Uvedené sa udialo všetko pred dňom 1.11.2018, kedy bola podpísaná finálna Zmluva.

Z týchto dôvodov previnilec nekonal zavinene formou nevedomej nedbanlivosti pri kauzálnom priebehu daného skutkového stavu, takže nie je naplnená subjektívna stránka deliktualnej zodpovednosti v spojení s jej objektívnou stránkou v kauzálnom priebehu. Vzhľadom na vyjadrenie pána [REDAKOVANÉ], predchádzajúca správna rada schválila zmluvný vzťah organizovania ME 2019 žien na Slovensku, a vznik zmluvného vzťah organizovania ME 2019 na Slovensku už akceptáciou CEV ponuky predloženej zo strany SVF dňa 17.11.2017, nie je naplnená ani objektívna stránka deliktualnej zodpovednosti. Previnilec preto neporušil článok 43 ods.3 Stanov SVF.

Nakoniec je nevyhnutné poukázať aj na článok 25 Stanov SVF, v zmysle ktorého, ak štatutárny orgán koná v dobrej viere, že koná v záujme SVF a jeho členov, nemožno voči nemu uplatňovať žiadne sankcie za porušenie ich povinností. Celospoločenský dopad organizácie ME 2019 žien v Slovenskej republike ako aj prínos pre volejbalové hnutie je všeobecne známy (uznesenie KRPZ, defacto aj samotné rozhodnutie DK SVF). Udeľovanie nejakých ďalších sankcií by bolo nedôvodné.

7.

Z uvedeného dôvodu bola AK SVF nútená zrušiť rozhodnutie DK SVF (nesprávne rozhodnutie o disciplinárnom previnení) a nahradiť ho novým rozhodnutím, ktorým disciplinárne konanie voči Bc. [REDAKOVANÉ] zastavuje.

Na základe zmeny disciplinárneho previnenia musela AK SVF rozhodnúť o zastavení disciplinárneho konania.

8.

AK SVF na margo poukazuje, že disciplinárne konanie bolo začaté na základe podaného podnetu zo dňa 3.9.2019, ktorým dňom sa považuje disciplinárne konania za začaté (čl. 16 bod 1 DP SVF).

DK SVF odôvodňoval disciplinárne previnenie na skutkovom základe podpísania Zmluvy s CEV 2019. Zo skutkového stavu vyplýva, že ide o podpísanie Organisation Agreement dňa 1.11.2018 v Turecku (v tomto smere by mala DK SVF presne formulovať jednotlivé akty). Medzi skutkom, ktorý mal byť základom pre disciplinárne previnenie a začatím disciplinárneho konania neuplynula doba viac ako rok, preto nedošlo k porušeniu čl. 16 bod 3 DP SVF.

AK SVF na margo poukazuje, že z disciplinárneho spisu predloženého zo strany DK SVF nevyplýva, že by DK SVF vyzvala previnilca, aby sa mohol k prerokovaniu disciplinárneho priestupku

SLOVENSKÁ VOLEJBALOVÁ FEDERÁCIA

vyjadriť v zmysle čl. 18 bod 1 DP SVF, ani nevyplýva, že by DK SVF previnilca vyzoomela podľa čl. 18 bod 2 DP SVF, kedy a kde sa bude prípad prerokovávať, aby sa mohol sám prerokovania zúčastniť alebo sa písomne vyjadriť a doložiť svoje vyjadrenie aj s prílohami pre DK SVF.

V tomto smere ide o procesné porušenia disciplinárneho konania zo strany DK SVF, ktorým sa je nutné v budúcnosti vyvarovať. Avšak vzhľadom k tomu, že previnilec sa vyjadril v podanom odvolaní a AK SVF uznala argumenty previnilca, nebolo dôvodné len procesne rušiť napádané rozhodnutie DK SVF s vrátením veci na nové prerokovanie na DK SVF, ale AK SVF mohla vo veci sama rozhodnúť.

9.

Na základe vyššie uvedeného Arbitrážna komisia rozhodla tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

10.

V prípade, že previnilec už uhradil trest peňažnej pokuty v zmysle čl. 10 bod 5 DP SVF, po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia bude SVF povinná previnilcovi uhradenú peňažnú pokutu vrátiť.

11.

V zmysle článku 2 bod 5 Štatútu Arbitrážnej komisie, v prípade, že došlo k pochybeniu zo strany orgánov alebo zložiek SVF, čo i len čiastočne, tiež v prípade vyhovenia podaniu navrhovateľa (i čiastočnému), poplatok sa vracia.

Vzhľadom k tomu, že došlo k vyhoveniu odvolania odvolateľa, formálne je potrebné poplatok za podané odvolanie previnilcovi vrátiť. V zmysle výroku rozhodnutia bol preto odvolateľovi vrátený poplatok za podané odvolanie vo výške [REDACTED].

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Odvolaciu komisiu SVF. Odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať len účastník disciplinárneho konania, ktorým je právnická alebo fyzická osoba, o právach ktorej sa v disciplinárnom konaní pojednáva alebo ktorej práva alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím dotknuté.

v Bratislave, dňa 13.7.2020

[REDACTED]
.....
JUDr. Roman Heinrich
Predseda AK SVF

[REDACTED]
.....
JUDr. Miroslav Chlipala
Podpredseda AK SV

